

комплексний препарат так само виступає терміном-гіперонімом щодо інших термінів, зокрема: *гомакорди, спеціальні комплексні гомеопатичні препарати, композити*.

ТП класифікація принципів підбору компонентів містить терміни: *симптоматичний принцип, принцип поєднання компонентів за характером терапевтичної дії*.

ТП технологія виготовлення гомеопатичних препаратів охоплює номінації: *потенціювання, потенція, розведення, динамізація, тритурація, серія розведень, розведення гомеопатичне, шкала розведень* тощо. Окремі терміни цієї ТП утворюють мікросистему понять. Так, наприклад, термін *розведення* має такі гіпоніми: *низькі розведення, середні розведення, високі розведення, надвисокі розведення, розведення за Ганеманом, розведення за Корсаковим*.

Отже, термінологія гомеопатії є складним ієрархічним утворенням, побудованим зі слів і словосполук, які виконують функції термінів – елементів системи термінів. Система термінів досить чітка та логічна.

Перспективи подальших розвідок. Перспективним вважаємо подальше дослідження тематичної класифікації термінів гомеопатичної галузі.

Література

1. Куньч З. Українська риторична термінологія: історія і сучасність : монографія / З. Куньч. – Львів : Видавництво Національного університету «Львівська політехніка», 2006. – 216 с.

2. Лейчик В. М. Терминоведение : предмет, методы, структура / В. М. Лейчик. – [3-е изд.] – М. : Издательство ЛКИ, 2007. – 256 с.

Швидка В.

– асистент кафедри української мови та літератури

Донбаського державного педагогічного університету

УДК 811.161. 2'373.43:81'27

ЛЕКСИЧНІ НОВОТВОРИ ЯК ВІДБИТТЯ УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКОЇ ЗБРОЙНОЇ КОНФРОНТАЦІЇ

Статтю присвячено аналізу прагматичного потенціалу лексичних новотворів, що оприявлюють українсько-російську збройну конфронтацію. У науковій розвідці заналізовано неологізми, які перебувають на стадії символізації; виявлено аксіологічну систему оцінювання конотативно маркованих семантичних зон таких мовних одиниць; проілюстровано варіанти асоціативно-образних переосмислених лексем.

Ключові слова: *лексичні новотвори, українсько-російська збройна конфронтація, конотативно марковані семантичні зони, проросійський, проукраїнський.*

Швыдкая В.

– ассистент кафедры украинского языка и литературы
Донбасского государственного педагогического университета

**ЛЕКСИЧЕСКИЕ НОВООБРАЗОВАНИЯ КАК ОТОБРАЖЕНИЕ
УКРАИНСКО-РОССИЙСКОЙ ВООРУЖЕННОЙ КОНФРОНТАЦИИ**

Статья посвящена анализу прагматического потенциала лексических новообразований, отражающих украинско-российскую вооруженную конфронтацию. Проанализированы неологизмы, находящиеся на стадии символизации; определена система аксиологического оценивания коннотативно маркированных семантических зон таких языковых единиц; проиллюстрированы варианты ассоциативно-образных переосмысленных лексем.

Ключевые слова: лексические новообразования, украинско-российская вооруженная конфронтация, коннотативно маркированные семантические зоны, пророссийский, проукраинский.

Shvydka V.

– Assistant Teacher, Ukrainian Language and Literature Department,
Donbas State Teachers' Training University

**LEXICAL NEOLOGISMS AS REFLECTION OF RUSSIAN-
UKRAINIAN ARMED CONFRONTATION**

The pragmatic potential of lexical neologisms that reveal Ukrainian-Russian armed confrontation is analyzed in the article. The author of the research analyzes neologisms which are in the process of symbolization; the axiological assessment system of connotative marked semantic areas of language units is demonstrated; the variants of associative and imaginative reconsidered lexemes are also exemplified.

Keywords: lexical neologisms, Ukrainian-Russian armed confrontation, connotative marked semantic areas, pro-Russian, pro-Ukrainian.

Постановка проблеми. Лексика сучасної української літературної мови перебуває у стані постійних змін, зумовлених реаліями життя соціуму XXI ст. Нагальною є потреба впорядкування значної кількості лексичних новотворів й усвідомлення таких мовних одиниць, тому одним з пріоритетних напрямів сучасної україністики є дослідження лексики як семантико-інтегрованих компонентів.

Будь-які суспільно значущі події, зокрема національні стреси й трагедії, призводять до утворення неологізмів чи переосмислення знаних раніше слів. До мовного дискурсу залучено численні відроджені, модифіковані чи зовсім нові мовні одиниці, які є символічними репрезентантами сьогодення. Ці номінації не лише маркують сучасні реалії, а й маніфестують оцінювання мовцями відповідного явища, події чи ситуації. Актуалізація таких одиниць зумовлена насамперед політико-мілітаристичними чинниками. Усі слова чи словосполучення, що набули особливого поширення в мовному узусі, сигналізують про позитивну чи негативну їхню конотацію. Такі мовні одиниці містять значний потенціал

переосмислення, модифікації понять і відіграють прагматичну роль. Оцінювання явищ суспільно-політично-ідеологічної життєдіяльності соціуму зреалізовано завдяки активізації конотативного потенціалу номінацій.

Аналіз останніх досліджень. Проблема взаємодії мовних засобів у нових аспектах постала ще наприкінці ХХ – початку ХХІ ст., насамперед у наукових працях С. Єрмоленко, О. Тараненка, Л. Шевченко, Н. Сологуб, О. Стишова, Є. Карпіловської, Т. Катиш, Л. П'ясти та ін. Дослідження лексичної системи як вивчення лексико-семантичних і функціонально-семантичних полів та тематичних груп репрезентовано в лінгвістичних студіях Ф. Бацевича, В. Винника, А. Гудавічюса, Н. Клименко, Т. Линник, В. Манакіна, Л. Масенко, Ж. Соколовської та ін. Актуальність окресленої проблематики зумовлена потребою системного концептуально-семіотичного осмислення лексем-новотворів української мови зі структурно-системних, логіко-лінгвістичних і тематичних позицій.

Метою статті є аналіз прагматичного потенціалу лексичних новотворів як відбиття сучасних українських реалій. Досягнення зазначеної мети передбачає виконання таких **завдань**: 1) окреслити лексичні новотвори як відображення українсько-російської збройної конфронтації; 2) виявити аксіологічну систему оцінювання конотативно маркованих семантичних зон таких мовних одиниць; 3) проілюструвати варіанти асоціативно-образних переосмислених лексем.

Виклад основного матеріалу наукової розвідки. Залежно від позамовних чинників номінативна одиниця набуває певного соціального значення, не завжди прямо й безпосередньо пов'язана з її лексичним значенням. Семантику номенів ускладнено прагматичними конотаціями, наявність яких зумовлена особливостями денотативного змісту як наслідку складних процесів комбінування та взаємовпливу семантики окремих складників і супроводжувальної фонової інформації, без знань якої не кожен мовець зможе декодувати ці новотвори. Чимало таких номінацій є неординарними, оскільки їхня семантика не зводиться лише до єдності окремих значень складників. Вони є синтезом, комбінуванням семантики лексем, суспільної інтерпретації номінативного значення, актуалізації позамовної інформації.

Значення нових слів ще не фіксують лексикографічні джерела, тому інформацію про них можна отримати, лише послуговуючись фоновими знаннями, подекуди узагальненими в Інтернеті. Багато з таких мовних одиниць перебувають на стадії символізації, наразі вже є символами української нації такі слова: *євромайдан*, *кіборги*,

волонтери, укропи, «візитка Яроша», «правосеки», автомайдан тощо.

Війна і збройна конфронтація спричинили утворення значної кількості неологізмів з образливим для супротивників забарвленням. Новотвори здебільшого є біполярними, аксіологічна система оцінювання виокремлює дві протилежні конотативно марковані семантичні зони. Росіяни з їхнім словотворенням домінують, наприклад: «майданутые», «майдауны» (прихильники Євромайдану); «каратели», «жидобандеровцы» (люди, не обов'язково єврейської національності, які є прихильниками Майдану й патріотами України); «правосеки» (члени організації «Правого сектору»); «хунта», «фашистские молодчики» (за російської пропаганди – це українська влада П. Порошенка) тощо. Російська пропаганда, будучи не надто продуктивною в словотворенні, найчастіше вдається до старої, ще радянської риторики, коли національно свідомих людей називали «нацистами», «фашистами», «націонал-фашистами». Це власне та сама лексика, яку постійно «експлуатували» представники Партії регіонів, ініціюючи «антифашистські» акції. Як зазначає Л. Масенко, «...та мова ненависті, брутальних образ опонентів походить з 1930-х р., періоду розквіту сталінізму» [1, с. 10].

Українці не настільки вигадливі щодо лайливої лексики, це зокрема: «колоради» (ті, хто ходить з георгіївською стрічкою, проросійські мешканці українських міст); «сепари» (проросійські мешканці, які долучилися до терористів); «ватники» (населення з пострадянською ментальністю); «Лугандонія» (саркастична назва терористичної ЛНР); а номінації «беркутята» (представники спецпідрозділу «Беркут»), «зелені чоловічки» (російські військові без розпізнавальних знаків), «няша» (прізвисько незаконно призначеного прокурора Криму Наталії Поклонської) взагалі містять у словотворенні зменшено-пестливі суфікси, проте так само негативно забарвлені. Тут увиразнено національну ментальність, а саме м'якість, тоді як Кремль до українців завжди був агресивним. Отже, оцінно-експресивно-емотивні параметри значень багатьох нових слів є прагматично виразнішими.

Трапляються слова військового сленгу, як-от: «зеленка» (густе насадження дерев / невеликий ліс); «сушка» (пестлива назва літака СУ); «гібридна війна» (війна, яку ведуть не так зброєю, як завдяки політичній пропаганді, тероризму, дезінформації та політичному тиску); «двохсотий» (загиблий); «трьохсотий» (поранений), лексеми на позначення смертельної зброї («Нона», «Град», «Піон», «Хризантема», «Буратіно», «Смерч», «Тюльпан», «Торнадо», «Ураган» тощо). Вони не нові, лише актуалізувалися у зв'язку з

військовим конфліктом. Наразі номінації «двохсотий», «трьохсотий» українці використовують на позначення бійців власної армії, табуючи їхню семантику. А бойовиків, російських терористів, ополченців, як військових злочинців, номінують Грузом-200 чи Грузом-300.

Символи зазвичай корелюють з категоріями своє / чуже і транслюють поняття добра / зла, життя / смерті. Так, для слов'янців така військова термінологія, як: *нона*, *град*, *смерч*, *піон* – є символом руйнування, каліцтва, смерті, спустошення, знищення. Натомість лексема *піон* асоціюється не лише із запашною квіткою, а символізує жахливі наслідки від вибухів. Під час окупації Слов'янська в бойовиків на озброєнні були *нони* та *гради*, що так само стали символами смерті. «Град» – реактивна система залпового вогню (у створенні яких Росії належить пріоритет), призначена для стрільби реактивними зарядами (4 ряди по 10 одиниць) на відстані до 40 км. Зазначена лексема є складником модифікованого стійкого словосполучення *накрити градом* – потужний обстріл із системи залпового вогню «Град». «Нона» – мобільна десантна гаубиця бойовиків та ополченців («Новое Орудие Наземной Артиллерии»). Відстань стрільби – найменша 1,7 км, осколково-фугасною міною майже 8 км, під час вибуху утворюється 3500 осколків вогню, у ґрунті – вирва завглибшки 2 м та діаметром 5 м. Саме від цієї зброї загинуло чимало мешканців Слов'янська.

Якщо ж ідеться про новотвори сьогодення, то можна констатувати такі:

«*Автомайдан*» – мобільний підрозділ Євромайдану (створений 30 листопада 2013 р.) містив групу самостійних колон автомобілістів, який виконував екстериторіальні завдання мирного спротиву владі: патрулювання вулиць, блокування адміністративних будівель і помешкань членів режиму В. Януковича, супроводження та евакуація активістів, вистежування та знешкодження «тітушок», евакуація поранених майданівців з місць протистояння, а також з лікарень, де їм загрожували рейди міліцейських «ескадронів смерті». Автомайдан набув ознак цілісної субкультури як під час Революції гідності, так і під час протистояння російській агресії. Автомайданівці активно долучилися до волонтерської діяльності: допомагають вивозити біженців із зони АТО, доставляють на «передок» амуніцію, продукти харчування, запчастини, посилки, листи та дитячі малюнки, переганяють військові авто в зону бойових дій. На сьогодні відома громадська організація «Всеукраїнське об'єднання «Автомайдан», яка виконує такі функції: 1) боротьба з корупцією; 2) громадський контроль за діяльністю влади; 3) ініціація громадського суспільства в Україні [3].

Антимайдан – мітинги на підтримку зовнішньої та внутрішньої політики Партії регіонів і Комуністичної партії. Переважно відбувалися в Києві, містах східної та центральної України, часто як опозиція Євромайдану. Їх організовувала та спрямовувала влада В. Януковича для мотивації підтримки цим рухом уряду країни. До організації таких мітингів зазвичай залучали адмінресурс: наймали учасників та так званих «тітушок» за гроші [4].

Номінація *ватники (вата)* – сленговий неологізм, поширений під час військової агресії Росії проти України, є маркером людей з пострадянською ментальністю, які щиро не усвідомлюють, для чого існує Україна. Збірний образ російського «патріотичного бидла», що підносить тоталітарну владу (Сталіна, Путіна), схильний до підпорядкування, порівнювання всіх під одну гребінку, любить горілку і все російське, особливо ненавидить США, Європу, а зараз й Україну. Святе свято для ватника – 9 Травня, на яке він полюбляє напитися й заявити, що «діди воювали». Такими є проросійські громадяни України [5].

«*Візитка Яроша*». Підґрунтям для формування описового звороту стала ситуація, яка відбулася в Слов'янську 20 квітня 2014 р. (під час перших днів окупації). Ця номінація мала на меті висміяти пропагандистські російські ЗМІ та сепаратистів, які як доказ причетності добровольчого українського корпусу «Правий сектор» до першої в місті перестрілки надавали візитівку, знайдену у вщент згорілому джипі. Унаслідок цього вислів поширився з іронічним підтекстом і є маніфестантом такої семантики: незнищення та надприродна сила візитівки лідера «Правого сектору» Дмитра Яроша. На сьогодні перифраз розширив семантику і функціонує з кількома значеннями: 1) маразм російської провокації, пародія на пропаганду російських ЗМІ; 2) універсальний оберіг, надпотужна зброя; 3) причетність Яроша до найрезонансних злочинів [6].

Даунбас (Донбассе), Лугандонія (Луганда) мають такі значення: 1) саркастичні назви терористичних організацій ДНР та ЛНР, а також територій цих «народних республік», очолюваних бойовиками; 2) досягнення «руського мира», жахливе нагадування, що буде з тими, хто запросить до себе додому цей «руський мир». І відповідно номінації *ДНРівці, захисники Донбасу, ополченці* – це військові, які (згідно з російською пропагандою) воюють за Новоросію проти українських «карателів» і «фашистів», проте весь світ вважає їх терористами [14].

«*Зелені чоловічки*» – іронічна назва російських військових без відзнак на одязі та техніці, які у складі спецпідрозділів здійснювали

таємні, на першому етапі часто небойові операції із захоплення та блокування об'єктів під час вторгнення в Україну в 2014 р. [7].

Майдан став словом 2013 р. та досить популярним неологізмом у Росії. Номінація символізує ідеологію проукраїнських громадян, патріотів, які боролися проти корупції, свавілля правоохоронних органів та сил спецпризначення, зокрема «Беркуту». Збройна протидія влади активістам призвела до відкритого силового протистояння, яке трансформувалося в *Револьюцію гідності*. Номінації *Євромайдан*, *Єврореволюція* мотивовані подіями листопада 2013 р., коли перші протестні акції були спрямовані на підтримку Європейського вектора зовнішньої політики України.

«*Майданутые*», «*майдауны*» (похідне від «Майдан») – образливі номінації на позначення прихильників Євромайдану, їх активно поширює російська пропаганда [9].

Номінація *кіборги* функціонує з переосмисленим значенням, а саме: найсміливіші й найнебезпечніші для ворога українські бійці; ті, що були «в пеклі». *Кіборги* – це узагальнена назва українських десантників, спецпризначенців і добровольців «Правого сектору», які з травня 2014 р. до січня 2015 р. утримували Донецький аеропорт, що став символом боротьби українців з бойовиками, а *кіборги* – символом надзвичайного подвигу його захисників. Українські бійці – *кіборги* зазначали, що вони не розрізняли чинів та звань; ворожий вогонь танків, «Градів», «Ураганів», «Тюльпанів» вигартовував їхнє бойове братерство. Вісім місяців вистоявали проти шалених артилерійських обстрілів, знищували ворожі танки та «елітні» підрозділи російських найманців, воювали вже не за аеропорт, а за його руїни. Уперше їх так почали називати бойовики за мужність і непереможність, а для українців *кіборги* уособлюють незламний дух та міць справжніх чоловіків-захисників, які не відчували страху, зайвих емоцій, а просто до кінця виконували те, що потрібно; там, де немає умов для існування, вони виживали та воювали [8].

Рашизм – неофіційна назва політичної ідеології та соціальної практики владного режиму путінської Росії, підґрунтям якої є ідеї «особливої цивілізаційної місії» росіян. Це різновид тоталітарної ідеології, симбіоз основних засад фашизму та сталінізму; синтез великодержавного шовінізму, ностальгії за радянським минулим і мракобісного православ'я. Він є обґрунтуванням варварської геополітики РФ, спрямованої на окупацію й анексію територій інших держав, «збирання земель руських» і спирається на місцевий колабораціонізм та підтримку російської п'ятої колони. Підвалиною рашизму є несприйняття західної цивілізації, якій опозиційовано

своєрідну російську (євразійську). Неповага до суверенітету сусідів і самоствердження через свавілля й насильство – ці ознаки притаманні будь-якій російській владі й успадковані від Золотої Орди. Путінський режим прагне завершити царський і більшовицький україноцид: знищення українства як національної спільноти. Прихильників рашизму (путінізму) називають зазвичай «ватниками», іноді «рашистами» [10].

Російська чума – надзвичайно поширений перифраз, що має політичне забарвлення, його використовують як засіб інформаційної боротьби з політичним супротивником, підґрунтям ідеології якого є агресія. Словосполучення має таку семантику: серйозна загроза для суспільно-політичного життя, деструктивна сила, яка спричиняє дестабілізацію, руйнування, смерть. «*Русская весна*» – описовий зворот, що маркує таке поняття: апогей українофобії як знаряддя для досягнення політичного впливу на суспільство. Ностальгія за СРСР, яку так плекали комуністи і так званий «регіональний» патріотизм, який тривалий час навмисно підігрівала Партія регіонів для отримання політичних дивідендів, спричинила прихід «русской весны» (розпочатий саме зі Слов'янська) для захисту «русского мира» й російськомовного населення, начебто переслідуваного «київською хунтою». «Русский мир» є символом хаосу, вакханалії криміналітету, аморальності, катастрофи, фізичного й морального знищення українців [11].

Сепаратисти (сепаратюги). Ця лексема в сучасному соціумі зазнала переосмислення, функціонує з такою семантикою: нелюдь, що тероризує український народ, країну. Необов'язково це прихильники ДНР і ЛНР чи ширше – Новоросії, це найманці пропутінсько-рашистського режиму, у них немає ні Бога в душі, немає власне й душі [12].

«*Тітушки*» – номінація (походить від прізвища спортсмена Вадима Тітушка) поширена від листопада 2013 р. і позначає збірну назву найманців, часто кримінальних елементів, гопників, молодиків, зокрема спортсменів, яких використовує олігархічна влада для застосування фізичної сили в масових сутичках, зокрема для перешкоджання діяльності активістів. За грошову винагороду їх залучають для протизаконних методів перешкоджання конституційним виявам громадського спротиву: проникнення в середовище протестувальників для створення паніки та / або підбурювання до протизаконних дій, імітації численних провладних мітингів, провокацій, погромів та підпалу автомобілів, залякування, побиття та розгону мітингів тощо. На сьогодні офіційно визнано, що кримінальні бандитські формування «тітушок» діяли проти майданівців у всіх українських регіонах, зокрема й у Слов'янську.

Зазначене поняття має негативну конотацію, зважаючи на платні послуги таких молодиків, їх почали номінувати «проститушками» [13].

Українська весна – описовий зворот, що виник у 2016 р. і лише набуває поширення, опозиційований вислову «русская весна» з таким значенням: спільний моніторинг ситуації та оперативне реагування на вияви українофобії; боротьба громадських організацій, представників обласних рад та СБУ із сепаратизмом (притягнення до кримінальної відповідальності).

Укропи – новітня номінація, яка набула поширення від 2014 р. Неологізм створили поборники й прихильники «русского мира» як образливе прізвисько українців, уживають разом з такими словами, як «каратели», «хунта киевская». Українцям завжди були притаманні почуття гумору й такту, тому вони розшифровують це як «український опір». Така начебто образлива назва стала позитивною характеристикою: для батальйонів територіальної оборони почали шити шеврони із зображенням суцвіття кропу. Номен *укропи* має символічне значення, мотивоване будовою цієї рослини: невеличкі суцвіття створюють величезну квітку. Це власне модель української армії, де малі загони утворюють величезну армію. Напевно, зазначена лексема досить довго функціонуватиме в українськомовному просторі [14].

Здійснена розвідка дозволяє зробити такі **висновки**: усі актуалізовані чи новостворені лексеми формують парадигми з негативною чи позитивною конотаціями. Те, що для українців є позитивним, для сепаратистів чи північно-східного сусіда є негативним і навпаки. Трапляються номінації, зумовлені поляризацією певного семантичного простору, зокрема *євромайдан / антимайдан; укропи / ватники; «русская весна» / «українська весна»; проросійський / проукраїнський* тощо.

Перспективи подальших розвідок ми вбачаємо в дослідженні символічної парадигми лексем-новотворів сьогодення, вияву асоціативних маркерів символічного значення таких одиниць та їхнього функціонального навантаження в мовному дискурсі.

Література

1. Масенко Л. Суржик як соціолінгвістичний феномен / Лариса Масенко // Часопис «І». – 2004. – Ч. 35. – С. 9–15.
2. Шевчук-Ключева О. В. Українське мовлення на Донеччині : автореф. канд. філол. Наук : 10.02.01 / Шевчук-Ключева Ольга Василівна. – Донецьк, 2013. – 20 с.
3. Автомайдан [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.automaidan.org.ua/>
4. Антимайдан [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://vk.com/antimaydan>

5. Ватники [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%92%D0%B0%D1%82%D0%BD%D0%B8%D0%BA_\(%D1%81%D0%BB%D0%B5%D0%BD%D0%B3\)](https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%92%D0%B0%D1%82%D0%BD%D0%B8%D0%BA_(%D1%81%D0%BB%D0%B5%D0%BD%D0%B3))

6. «Візитка Яроша» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%92%D1%96%D0%B7%D0%B8%D1%82%D0%BA%D0%B0_%D0%AF%D1%80%D0%BE%D1%88%D0%B0

7. «Зелені чоловічки» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%97%D0%B5%D0%BB%D0%B5%D0%BD%D1%96_%D1%87%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B2%D1%96%D1%87%D0%BA%D0%B8

8. Кіборги [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.youtube.com/watch?v=6BdE9bfmbu4>

9. Майданутые [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://dramatica.org.ua/%D0%9A%D0%BE%D1%80%D0%B8%D1%81%D1%82%D1%83%D0%B2%D0%B0%D1%87:Udik/%D0%A3%D0%BA%D1%80%D0%BE%D0%BF%D0%B8>

10. Рашизм [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://censor.net.ua/tag/5129/%D1%80%D0%B0%D1%88%D0%B8%D0%B7%D0%BC>

11. «Русская весна» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A0%D1%83%D1%81%D1%81%D0%BA%D0%B0%D1%8F_%D0%B2%D0%B5%D1%81%D0%BD%D0%B0_\(%D0%B7%D0%BD%D0%B0%D1%87%D0%B5%D0%BD%D0%B8%D1%8F\)](https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A0%D1%83%D1%81%D1%81%D0%BA%D0%B0%D1%8F_%D0%B2%D0%B5%D1%81%D0%BD%D0%B0_(%D0%B7%D0%BD%D0%B0%D1%87%D0%B5%D0%BD%D0%B8%D1%8F))

12. Сепаратисти [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ukrlit.org/slovyk/%D1%81%D0%B5%D0%BF%D0%B0%D1%80%D0%B0%D1%82%D0%B8%D1%81%D1%82>

13. «Тітушки» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A2%D1%96%D1%82%D1%83%D1%88%D0%BA%D0%B8>

14. Укропи [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://dramatica.org.ua/%D0%9A%D0%BE%D1%80%D0%B8%D1%81%D1%82%D1%83%D0%B2%D0%B0%D1%87:Udik/%D0%A3%D0%BA%D1%80%D0%BE%D0%BF%D0%B8>

Роман В.

– старший викладач кафедри германської та слов'янської філології Донбаського державного педагогічного університету

Куренна К.

– здобувач ступеня вищої освіти «Спеціаліст» відділення іноземних мов філологічного факультету Донбаського державного педагогічного університету

УДК 811.161'373.45 "19/20"

ДО ПИТАННЯ ПРО СПОСОБИ АДАПТАЦІЇ ЛЕКСИЧНИХ ЗАПОЗИЧЕНЬ

У статті розглянуто питання адаптації лексичних запозичень у пресі початку XXI ст. Розглянуто низку особливостей впливу головних (соціальних, внутрішньомовних та зовнішніх) чинників змін словникового складу на процес адаптації лексичних запозичень у мові-реципієнті. Проаналізовано різні